

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 27. januarja.

Razpuščen je državni zbor, to je vest, katera je vzbudila veliko presenečenje, s katero se bavijo vsi avstrijski listi. Mi Slovenci pač preveč ne žalujemo po pokojnem državnem zboru. Od začetka svojega poslovanja do razpusta kazal je neko onemoglost. Videlo se mu je vedno, da velikim nalogam ni bil kos. Samo nove davke je pridno in z veliko hitrostjo dovljeval, druge jako važne predloge in iniciativni predlogi so pa leta in leta ležali v odsekih in nazadnje ostali nerešeni. Posebno rešenja narodnega uprašanja ni pospeševal, temveč je le čakal, kaj bode vlada storila v tem oziru. Reči moramo, da smo v narodnem oziru tam, kjer smo bili, ko se je sešel prvič sedaj razpuščen zbor. Pa tudi v narodno-gospodarskih in socijalnih vprašanjih ni pokojni državni zbor nič posebnega dovršil. Vse njegovo delo bilo je nekako polovičarsko. Posebno moramo poudarjati, da ga duh časa, nove ideje neso dovolj prešinjele in da ni imel prave moči za inicijativo.

Ne sme se misliti, da hočemo našim poslanecem kaj očitati. Radi priznamo, da so zlasti nekateri naši zastopniki vedno kazali najboljšo voljo, da so tudi pridno delali. Če uspeh njihovega delovanja ni bil nam Slovincem dovoljen, neso sami krivi, temveč čudni položaj, čudna sestava državnog-zborne večine. Reči moramo celo, kar se tiče duševnih zmožnostij, da smo bili relativno bolje zastopani, nego marsikak drug narod v Avstriji. Neplodovitost razpuščenega parlamenta omenjamo le zato, da čitateljem svojim pojasnimo, da nemamo pravega povoda žalovati za njim.

Nemilo nas je dirnol razpust le zaradi tega, ker za volilni boj nismo še pripravljeni, da bodo torej vladni organi lažje uplivali na volilce, posebno v sosednjih pokrajinah, kjer bivajo Slovenci. Do volitev je le še malo časa. Čez pol meseca se bodo že začele volitve volilnih mož, če ne morda že poprej. Težko je torej do tedaj razviti pravo agitacijo, zlasti sedaj, ko po goratih krajih vsak promet ovira debel sneg. Mnogobrojne udeležbe pri prvotni volitvi torej ni pričakovati in čim manj volilcev pride, tem manj moremo trditi, da je izid volitve pravi

izraz narodnega mnenja. Zatorej že v interesu pravega parlamentarizma obžalujemo, da so se volitve razpisale v taki dobi in da je zanje odmerjen tako kratek čas.

Seveda v Avstriji parlamentarno življenje še ni dovolj ukoreninjeno, da bi se na take malenkosti oziralo. Saj nas baš komentar, kateri je priobčila „Wiener Zeitung“ dovolj lepo pouči, kako sodijo o parlamentarizmu v višjih vladnih krogih. V tem komentaru se pravi, da v Avstriji zaradi raznovrstnih razmer in narodnih interesov ni mogoča velika homogenna večina, da je torej naloga vlade, da vodi politiko z odločnostjo k pravim smotrom. Z drugimi besedami bi se to reklo, da ima le vlada odločevati, parlament pa lepo ponižno jej pritrjevati in tako prevzemati odgovornost za vladna dela. Mari se to ne pravi, parlamentarizem postavljati na glavo. V vseh parlamentarnih državah ima odločilno besedo parlament in vlada se ima ravnati po njegovi politiki, ali pa narediti mesto drugim možem, ki bolje pojmiyo duh parlamenta. Samo v Avstriji je to drugače. Če ima v vsem odločevati vlada, zares ne vemo, čemu potem vsako leto plačujemo parlament. Da je temu tako, pa ni vlada sama kriva, temveč tudi parlament, ker si ni znal pridobiti prave veljave. Veseli bi bili, ko bi nov parlament proti vladi nategnil drugačne strune.

Komentar v Dunajskem vladnem listu je v marsičem jako poučen. Zakaj je bil zbor pravo za pravo razpuščen, tega nam sicer ne pove. Morda si je mislila vlada, da smo že vsi dovolj bistroumni, da vsak sam pravo pogodi. Lahko pa posnamemo iz vladnega komentara, kako se hoče nadalje vladati. Naglašajo se posebno socijalna vprašanja. S tem je povedano, da bode vlada poskušala s socijalno in narodnogospodarsko politiko odriniti narodnostna uprašanja z dnevnega reda. V tem zmislu se bodo vršile že volitve. Vlada bode porabila ves upliv, da porine odločno narodne stranke v ozadje in na površje spravi v narodnih zadevah mlačnejše elemente. Tako bode podpirala nemške konservativce, nemškožidovske liberalce, Staročehe in druge podobne elemente, Mladočehe, nemške nacionalce in Starorusine bodo pa skušali odriniti s pozorišča.

Germanizacija naj bi se v bodoče tudi bolj prikrito nadaljevala. Če doseže svoj namen, bode novi državni zbor še manj sposoben, rešiti narodno uprašanje, nego je bil razpuščen.

Dolžnost vseh slovanskih rodoljubov je pa, pri volitvah delati na to, da v državni zbor pridejo odločno narodni možje, ki ne bodo pustili, da bi se rešenje narodnega uprašanja še nadalje zavlačevalo, ki bodo pa tudi znali parlamentu dobiti potreben ugled, da se vladi pokaže, da ima odločilno besedo vendar le parlament. Novi slovanski poslanci bodo morali tudi gledati, da osnujejo veliko slovansko stranko, ker le tako bodo mogli uplivati na politiko in vlado prisiliti, da bode hodila po potih, katera jej bodo predpisovali.

Rusije vnanja politika l. 1890.

Ruske „Novosti“ priobčile so pod tem naslovom nastopni članek:

„Vnanja politika Rusije imela je tudi v preteklem letu značaj zmernosti in miroljubja. Najodličnejši neprijatelji Rusije v zahodno-evropskem časnikaštvu morali so tudi priznati, da se od Rusije ni mogla pričakovati opreznega in mirneja politika. Začetkom preteklega leta pripetil se je važen dogodek, ki bi utegnil, tako se je vsaj mislilo, rusko politiko speljati na odločno pot. Ta dogodek bila je ostavka kneza Bismarka. Odšel je s prizorišča državnik, ki je polnih deset let vodil agitacijo proti Rusiji na političnem in gospodarskem polju. Vse neprilike, ki so Rusijo zadele počenši z l. 1877, bile so tesno spojene z imenom železnega kancelarja. Pri vseh spletkah, pri vseh neprijaznostih proti Rusiji bila je vmes Bismarka zlobna roka. In glej, ta vsemogočni človek odstranjen je hipoma, z jedno potezo peresa ga je mladi cesar odstranil z visokega stališča in ga vrgel v arhiv.

Rusija našla se je z licem v lice nasproti novi dobi, nasproti ljudem bodočnosti. Nihče ni vedel, kacega pomena bodo ti ljudje za Evropo. Proti novi Nemčiji trebalo je postopati z največjo opreznostjo, zasledovati vse dogodke in Nemčiji ne kazati posebnega neprijateljstva, niti posebne prijaznosti. V tem oziru stala je Rusije vnanja po-

LISTEK.

Jermak.

(Ruski spisal grof N. Tolstoj.)

(Konec.)

In Jermak je ustrelil v drevo, drevo se je razklalo in z vseh strani jeli so streljati Kazaki. Tauzik pal je s strahu na kolena. Jermak mu je rekel: „Pojdi k svojemu carju Kučumu in povej mu, kaj si videl. Naj se uda, če se ne pokori, ga uničimo.“ Jermak je sedaj odpustil Tatara.

Veslali so Kazaki dalje. Prišli v veliko reko Tobolj in približali se Sibiri. Plovili so k reki Babasan in zagledali na bregu mestece; okrog mesteca bilo je mnogo Tatarov.

Poslali so tolmača k Tatarom, da izve, kdo so. Prišel je nazaj in rekel: „To je Kučumova vojska, ki se je zbrala. Poveljnik jej je sam Kučumov zet — Mamelkul. Poklical me je bil k sebi in velel, da tu povem, da se nazaj vrnite, če ne, on vas pobije.“

Jermak zbral je Kazakov, šel na breg in začel streljati na Tatara. Ko so Tatari zaslišali streljanje, so zbežali. Kazaki so jo odrli za njimi, nekaj so

jih pobili, nekaj pa ujeli. S težavo je ušel sam Mamelkul.

Kazaki popeljali so se dalje. Prišli so v široko, bistro reko Irliš. Po Irliši peljali so se cel dan, prišli do lepega mesteca in se ustavili. Kazaki so se jeli približavati mestu. Ko so se malo približali, jeli so Tatari spuščati pušice in so ranili tri Kazake. Poslal je Jermak tolmača, da pove Tatarom, da naj se udadó, če ne vse pobijejo. Tolmač se je vrnil in povedal: „Tukaj je Kučumov sluga Atik Murza Kačara. Dosti vojne moči ima in pravi, da ne pusti mesteca. Jermak zbral je Kazake in jim rekel:

„Nu, tovariši, če ne vzamemo tega mesta, bodo se Tatari veselili. Nas ne bodo dalje pustili. Ako jih pa prestrašimo, bode za nas bolje. Vse jih hkratu napodimo.“ Tako so tudi storili. Tatarov je bilo mnogo, toda Tatari so slabi.

Ko so jih naskočili Kazaki, začeli so streljati iz lokov. Obsuli so Kazake s pušicami. Nekateri pobili, nekatere ranili.

Kazaki so se razjezili, pririnjili do Tatarov, jih tako napadli, da so vse pobili.

V tem mestu našli so Kazaki mnogo blaga, živine, preprog, mehove in medu. Tako so se razvesele, odpočili se, vzeli blago in poganom posestnik Gaspe-

Neso šli dolgo, ko zagledajo, da na bregu stoji mesto, vojske je toliko, da ni videti konca, in vsa vojska je okrožena z jarkom, a jarek je bil zavalen z lesom. Ustavili so se Kazaki. Jeli so misliti; zbral je Jermak vojake. No, dragi moji, kaj nam je storiti.

Kazaki so se prestrašili. Nekaterniki so rekli: Plovimo mimo dalje, drugi pa: pojdemo nazaj.

Začeli so godrnjati in jeziti se nad Jermakom. Čemu si nas semkaj zapeljal? Toliko so že nas pobili, toliko ranili, tu pa naj vsi poginemo. Nekaterniki so zaplakali.

Jermak se je obrnil k svojemu podatamanu, Ivanu Koljcu: Nu, ti, Anže, kaj misliš? In Koljco je odgovoril: „A, kaj mislim? Če me danes ne ubijejo, me pa jutri; če pa jutri ne, pa nečastno za pečjo umrem. Jaz bi svetoval, da gremo na breg in se kot lava zavalimo na Tatara. Kdo ve, kaj Bog dá?“

Jermak je spregovoril: Anže je dečak! Tako je treba! Vi neste Kazaki, temveč babe. Mari sem vas najel, da bi beluge lovili in tatarske babe strašili. Mari ne vidite, kako je? Če pojdemo nazaj, nas pobijejo, če pojdemo mimo, nas pobijejo; če tukaj stojimo, nas tudi pobijejo. Kam se naj denemo? Če se sedaj potrudimo, se potem lahko opo-

litika na vrhunci naloge svoje. Nemški cesar posetil je Rusijo. Našel je svečan in radosten vsprejem in nesel je v domovino preverjenje ne samo ob iskreni miroljubnosti Rusije, nego tudi o njeni trdni volji, da bode nepremično stala na podlagi mejnarodnih dogovorov.

Bismarkova „Nemčija“ prešla je v sfero zgovodovine, namesto nje pa je nastopila „nova Nemčija“, ki se kakor prejšnja drži političskih zvez, ktere je bil sklenil knez Bismarck. Že to je bilo povsem dovolj, da carski Peterburški kabinet vztraja pri svoji prejšnji politiki.

Temeljne točke te politike, ki je brez dvojbe posledica obstoječih razmer, bile so iste kakor prejšnja leta. Poleg cele vrste rušenja mejnarodnega prava od strani nekaterih vnanjih držav, poskušalo se je večkrat tudi v preteklem letu pripraviti Rusijo na to, da se odreče politiki neumešavanja in da jo uplete v blato, katero se imenuje „vzhodno uprašanje“. Taki poskusi so: armenska in patrijarška kriza v Turčiji, glasovita epizoda z berati makedonskih škofov in naposled poskus, da se v Srbiji napravi državni prevrat. Kar se teh kočljivih uprašanj tiče, pokazala je naša ruska diplomacija popolno blادنokrvnost in opreznost, in kovanke nakane sovražnikov Rusije so se izjalovile. Armenska in patrijarška kriza rešili sta se na splošno zadovoljnost prizadetih strank. Bolgarski škofje so zares došli v Makedonijo, toda agitacija avstrijskih politikov in njih prijateljev vzbudila je sum v vseh balkanskih narodih in znatno zmanjšala rezultate te takozvane bolgarske „zmage“. Kar se tiče prizadevanja kralja Milana, da napravi v Srbiji državni prevrat, ponesrečila so se popolnoma. Avstrije poskusi, da se končno prizjedi Bosno in Hercegovino, tudi še neso kronani z zaželenim uspehom.

S prejšnjo odločnostjo in stalnostjo prezirala je ruska vlada Koburgovo Bolgarsko, podpirala koristi zvestega naroda v Srbiji, skrbela za malo junaško Črnogoro in bila v polni pažnji proti Rumunski in Grški.

Reči moremo, da je takšna politika v vzhodnem uprašnji strinjala se z obstoječimi razmerami in rodila dobre rezultate. Izimši Bolgarsko, se ruski upliv po vsem balkanskem poluotoku ni zmanjšal, marveč se je celo pomnožil. Razven tega položila je Rusija v letu preteklem temelj realnejim odnosom nasproti balkanskemu poluotoku.

Pri tem mislimo na trajne trgovinske odnose s Srbijo, na zakonski načrt o novih konzulatih v istej državi in na neke druge naredbe, ki so sedaj še v načrtu, a obetajo Rusiji gotovih koristij. To so načrti obrtnih in trgovinskih razstav na vzhodu, pomnožitev brodovja na Črnem morji, ustanovitev ruskih šol i. t. d.

Na kratko, govoreč ob vzhodnem uprašnji, preostaje samo še želja, da se ta pravec ruske politike še bolj razvije, da bi se iz sfere abstraktnih in pogostoma neosnovanih prizadevanj spustili na zemljo in bolj praktično gledali na zakonite ruske koristi na evropskem in azijskem vzhodu.

V daljnih krajih azijskega vzhoda, v Perziji in Kitaji, ki sta za Rusijo najzanimivejša v političnem in trgovinskem oziru, dosegla je ruska poli-

tika tudi nekaj uspehov. To se posebno sme reči o Perziji, kjer je Rusija dosegla precej znatne koncesije.

Gledé zahodne Evrope moramo opaziti, da se ruska politika ni ogibala važnim vprašanjem, katera so imela svetovni pomen. Tako so na kongresu v Bruslju ob odpravi trgovine z robi ruske vlade zastopniki igrali važno in častno nalogo in po priznanji konferenčnih članov s svojim pomirljivim postopanjem mnogo pripomogli, da se je posvetovanje povoljno rešilo.

Isto tako je Rusija sodelovala pri vprašanji o konverziji egiptskih dolgov, ker je to vprašanje v tesni zvezi z vzhodnim vprašanjem. Kar se tiče faktuma, da Rusija ni poslala zastopnikov sodelovati na Berolinsko konferenco gledé delavskega vprašanja, storilo se je to prvič radi tega, ker v njej ni delavskega vprašanja v onem zmislu, kakor na zahodu, drugič pa, ker je Rusija sama izvela nekatere reforme, ki so se na tej konferenci predlagale. Naposled treba opaziti, da Rusija živo sodeluje pri vseh delih, katera so splošnemu človeštvu na korist, in v Rusiji sami bil je takšen kongres, to je bil kongres za kazneništvo.

V politiki svoji drži se Rusija gotovega pota. Ona vse stori, da odkloni vse spore in ohrani splošni mir. Kadar se ojačijo njene notranje sile, ko se v Rusije razboritem svetu porode novi ideali, kadar bode Rusija taka, da bode lahko opustila ulogo prostega gledalca in prestopila na bolj aktivno in bolj imponujočo politiko, — takrat premenila se bode tudi njena vnanja politika po razmerah. Bode li do tega še dolgo, o tem se ne usojamo sklepati.

Rusija je še brez vsacih, bilo političskih formalnih zvez. Akoravno so proti njej naperjene sile tripelalijance, ali takozvane „lige miru“, se vendar ruska politika ni dala speljati do sklepanja kakšnih zvez, niti s Francosko ne. Ne ugovarjajoč umestnosti te zveze in visoko ceneč iskrenost, katero Rusiji kazeta vlada in družba tretje republike, misli pak Rusija, da je sklep take zveze zavisen od tripelalijančne politike. Ako se bode „liga miru“ tudi v bodoče držala miroljubne politike, katero tira od onega hipa, ko je odstopil knez Bismarck, potem formalne zveze treba ne bode in bodeta Francoska in Rusija svoje materialne in moralne sile porabljal za svoj notranji razvoj in za ojačenje svoje mogočnosti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. januarja.

Katoliški shod v Gradcu

Imel bi biti dné 6., 7. in 8. aprila. Namen tema shodu bi bil pred vsem, da se dogovore gledé državnoborskih volitev. Ker je pa sedaj državni zbor že razpuščen in bodo volitve že pred aprilom, se ne vé, se li katoliški shod sploh še snide. Povod temu, da se je nameraval sklicati ta shod, bilo je baje to, da se štajerski konservativci boje, da ne bi Lienbacher preveč razširil svojih agitacij po Štajerskem.

Če se shod snide, bode glavni predmet njegovim posvetovanjem šolsko vprašanje. Tedaj se bode

se nikdo ni več upal ustavljati Jermaku. Šel je celo v mesto Sibir. Prilastil si ga je kakor car.

Začeli so prihajati k Jermaku manjši glavari s pozdravi. Tatari naseljevali so se zopet v Sibiri; Kučum in zet njegov Mametkul sta se bala idti naravnost na Jermaka, hodila sta le okrog in ugibala, kako bi ga pogubila.

Ko so jeseni narasle reke, prišli so k Jermaku Tatari in mu rekli: „Mametkul zopet gre na tebe, zbral je mnogo vojske sedaj je pri reki Vagajski.“

Jermak odpravil se je čez reke, barje, potoke, gozde in približal se s Kazaki Mametkulu ga napal, pobil mnogo Tatarov, Mametkula pa živega ujel in pripeljal v Sibir. Sedaj ostalo je le malo še nemirnih Tatarov. Celoletno hodil je Jermak na take uporneže, prisvojil ob Irtiši in Obi toliko zemlje, da je dva meseca ne obhodiš.

Ko je Jermak zavojeval vso to zemljo poslal je posla k Strogonovim s pismom. Pisal je: „Vzel sem Kučumovo mesto in ujel Mametkula in pokoril ves tukajšnji narod. Samo Kazakov sem mnogo izgubil. Pošljite mi ljudij, da bode nam prijetneje. Zemlja je tukaj dobra in ni jej konca.“

Poslal je dražih koč: lisičjih, kunjih in soboljevih. Minoli sta dve leti. Jermak je še vedno držal

že vedelo, kako bode sestavljen novi državni zbor in je li kaj upanja, da se uvede verska šola.

Tirolske zadeve.

Oficijozni listi se jeze nad nemškimi liberalci, ker so se pri zadnjih volitvah pa tudi po volitvah laskali tirolskim Italijanom in zagovarjali njih težnje. To jim je dalo poguma, da so jeli zahtevati razdelitev dežele, in je potem nazadnje do tega prišlo, da je vlada morala hitro zaključiti deželni zbor, italijanski poslanci so pa odložili mandate svoje. Nemška liberalna glasila pa odklanjajo vsako krivdo od liberalne stranke, in trdijo, da sta le konservativna večina in vlada krivi, da so Italijani nastopili abstenenčno politiko, ker se nesta ozirali niti na njih opravičene želje. Italijani bi razdelitve dežele niti ne zahtevali ne, da se je sploh bolj nanje oziralo.

Demonstracije v Tridentu.

Italijanski poslanci tirolskega deželnega zbora, ki so se iz Innsbrucka vračali domov, bili so v Tridentu demonstrativno vsprejeti. Okolu 500 oseb zbralo se je na kolodvoru in so klicali „Eviva!“ poslancem in abstenenčni politiki. Demonstracija vršila se je sicer mirno.

Vnanje države.

Potovanje nadvojvode Ferdinanda v Peterburg.

Nadvojvodo Ferdinanda bodo spremljali v Peterburg komorni načelnik polkovnik grof Lev Wurmbrand-Stuppach, podmaršal grof Aleksander Uexküll-Gyllenbrand, bivši avstrijski vojaški atašé v Peterburgu, in princ Bogomir Hohenlohe Schillingsfürst.

Lucki.

O rodbinskih razmerah zaprtega Luckega se poroča, da je njegov oče bil podgubernator v Jekaterinoslavu in ker je baje zakrivil neke nerednosti v denarnem gospodarstvu, pa je vso zadevo bil nekako pokril tedanji Jekaterinoslavski gubernator, sedanjí minister notranjih zadev Durnovo. Podgubernator Lucki umrl je pred osmimi leti. Vdova in dve hčeri živita v Jekaterinoslavski guberniji na rodbinskem posestvu, katero je vredno 150 000 rubljev. Sina njegova sta odgojena na stroške krone, jeden v pomorski, drugi v pravni akademiji. Kmalu sta se jela bratiti z nihilisti. Pomorskega častnika Luckega so bili 1892. leta zaprli, pa je pozneje ušel v inozemstvo. Njegov brat je tudi že pred več leti ostavil Rusijo in živi kje v inozemstvu.

Administrativne reforme v Italiji.

Italijanski zbornici se je predložila predloga o reformi administracije. Po tej predlogi bi se dežela razdelila znova v pokrajine, okrožja in kraje. Število uradnikov bi se znatno pomajšalo. Tako administrativno reformo priporoča vlada zaradi slabih finančnih razmer. Zbornica pa baje ni nič kaj nadušena za preosnovo uprave.

Mac Kinley in knez Bismarck.

Neki nemški list je izvedel, da se je Mac Kinley izjavil, da povišanje carine ni bila njegova originalna ideja, temveč je le hotel posnemati Bismarckovo carinsko politiko. Bismarck je z varstvenimi carinami Nemčijo naredil mogočno in bogato. Mac Kinley baje hoče v kratkem priti v Evropo, da bode na lici mesta proučil nemško carinsko politiko.

Želeti je pa, da mož pride v Nemčijo proučevati razmere, kajti sedaj jih, kakor se kaže, jako malo pozna. Lahko se bode na svoje oči preveril, da Bismarckova gospodarska politika Nemcev ni posebno osrečila in da se o posebnem bogastvu Nemčije govoriti ne more.

Peljala je navzdol in po ravnem, a ko je bilo treba navkreber peljati, jela se je ustavljati in obračati nazaj, češ, da bode ložje. Sedaj je vzel oče kol, vozil dalje pretepaje jo s kolom. Kobila je pa vedno jo zvijala v stran in bila, da je voz razbila. Oče jo je izpregel in odril. Ko bi pa bila peljala voz, bi pa nobene muke ne bilo. Tako je tudi z nami. Druzega nam ne ostaje, nego naravnost planiti na Tatare.“

Zasmejali so se Kazaki: „Vidi se, Timofejevič, da si ti umnejši, nego smo mi; nas tepcev še izpraševati ni treba. Vedi nas, kamor bočeš. Dveh smrtij ni, jedni pa itak ne odideš. Jermak je pa spregovoril: „No, poslušajte, tovariši! kaj je storiti. Nas vseh še neso videli. Razdelimo se v tri krdelca. Jedni pojdemo po sredi naravnost na nje, drugi jih pa obidimo z desne in z leve. Ko se bode srednje krdelo približalo, mislili bodo, da smo vsi tukaj — in napali bodo. Tedaj pa s strani udarimo na nje. Tako, tovariši. Če te premagamo, ni se nam ničesar bati. Sami bomo zapovedovali.“

Tako so tudi storili. Ko so se približali srednji z Jermakom, so Tatari zakričali, in ven prihiteli. Tu udarita na nje z desne strani Ivan Koljco, z leve strani pa ataman Meščerjak. Tatari so se prestrašili in zbežali. Otepli so jih Kazaki. Sedaj

Sibir, toda iz Rusije še vedno ni prišla pomoč, in Jermaku je ostalo le malo ruskega naroda.

Poslal je nekoč k Jermaku Tatar Karača posla z naročilom: „Mi smo se tebi pokorili, a sedaj nas nadlegujejo Nogajci, pošli nam svojih tovarišev na pomoč. Vkupe hočemo pokoriti Nogajce. Prisezemo, da tvojim dečakom ničesar hudega ne storimo.“

Jermak je veroval prisegi in odposlal z Ivanom Koljcem 40 ljudij. Ko se je približalo teh 40 mož, planili so Tatari po njih in jih pobili. Kazakov bilo je sedaj še manj.

Drugi pot poročili so buharski kupci Jermaku, da so se napravili z blagom k njemu v Sibir, da pa na potu stoji Kučum z vojsko in jih ne pusti dalje.

Jermak vzel je seboj 50 mož, da očisti pot Buharcem. Prišel je k Irtišu, pa ni našel Buharcev. Ustavil se je, da prenoči. Noč je bila tamna in deževna. Jedva so se ulegli spat, prikazali so se Tatari, kakor bi bili iz tal izrasli in jeli pobijati speče. Jermak je skočil kvišku in jel bojevati se. Ranili so ga z nožem v roko. Spustil se je v beg proti reki. Tatari pa za njim. Skočil je v reko. Samo njega so videli. Trupla neso našli, in nikdo ni izvedel, kako je umrl.

Drugo leto prišla je carska vojska in Tatari so se pomirili.

Nemiri v Ameriki.

V Chile-u baje zmagujejo ustajniki, po vseh drugih južno- in srednjeameriških republikah baje že tudi nekaj vre. Evropski finančni svet, ki je mnogo denarja posodil tem državicam, se že boji, da povsod pride do kacic prekucij.

Novo braziljsko ministerstvo

je bilo hitro sestavljeno. Uchoa se imenuje novi ministerski predsednik, ki sam ni prevzel nobenega portfelja. Od vladne strani se zagotavlja, da prejšnje ministerstvo ni odstopilo zaradi razporov, temveč le zaradi tega, ker je mislilo, da je dovršilo svojo nalogo, ko je vsprejeta nova ustava. Vsa poročila zagotavljajo, da po vsej deželi vlada mir.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov dne 26. januarja [Izv. dop.] Nedavno oglašil se je neki g. tovariš v „Slov. Narodu“ izražajoč prvi svojo nevoljo nad novim urejenjem učiteljskih plač po Kranjskem. Jedinacih člankov bode gotovo še mnogo po časopisih, ako je vse res, kar smo čuli izza kulis, ko se objavi klasifikacija posamičnih sol, kajti marsikdo pričakuje zboljšanja, a menda zaman. —

Po novej razvrstitvi, pravi g. dopisnik, pridobili bodo le nadučitelji tro- in četerorazrednic in učiteljice, katerim se pa uže sedaj ni preslabo godilo. Mi jim to privoščimo, a dostavljamo, da baš učitelji večrazrednic — po deželi in mestih — teh dobrot ne bodo vsi deležni, akoravno so le ti največ prosili zboljšanja plač, ker so bili in menda ostanejo i v bodoče v najžalostnejšem položaju. Prosili pa smo splošnega zboljšanja plač, a ne pričakovali tega, kar se je, kakor čujemo že zgodilo, in sicer, da so vzeli jednim in dali drugim.

Da so se znižale službe začasnim učiteljem, je prav, saj jih bode uprav to sililo, da se bodo takoj po preteku dveh let oglašali k drugemu izpitu. Ali da so se črtale nekatere službe prve vrste Ljubljanskim učiteljem, katere so bile ustanovljene še le leta 1883. — torej samo za 7 let — tega bi ne bili pričakovali! Dal Bog, da bi se o tem varali!

Marsikateri izmed nas ima družino in se je mislil prej ali slej oglašiti za katero službo v mestu, da bi ondu lažje odgajal svoje otroke. Bode li sedaj še koga mikalo, zlasti boljše učitelje, prositi v mesto, ko izvedo kako žalostna prihodnost jih ondu čaka, da bodo morda prej opešali, nego dospeli v prvi plačilni razred? Ali je mogoče učitelju — očetu — s 600 gld. v mestu stanu primerno živeti, otroke pošteno odgojiti, ko mora plačevati drago stanovanje in s tem spojene doklade, da mu morda ne ostaje niti 500 gld. v osobne potrebe! On mora biti član tega in onega narodnega društva, imeti različne časopise, vsaj one pedagoškega zadržaja i. t. d. In ako se odteguje temu, očita se mu mlačnost. Od kod pa jemati denarja za vse to?

Zlasti od onega časa, tožijo mestni učitelji, nimajo nobenega postranskega zaslužka, odkar se je ustanovila v Ljubljani šola nemškega „Schulvereina“, v katero pošiljajo imovitejše družine svoje otroke. In dobiček od tega imajo le sinovi Germanije. V mestne ljudske šole pa pohajajo večinoma otroci delavcev, manjših trgovcev in nižjih uradnikov, s katerimi imajo učitelji jedino le obilo truda. — Sicer se je dovolilo tudi učiteljem druge plačilne vrste po 100 gld. stanarine, a ta se uživa le, dokler učitelji delujejo. Ako pa opešajo, kar bi pri tolikem trudu nič nenavadnega ne bilo, zgube stanarino, ker se ta ne ušteva v pokojnino.

Pri novej ureditvi plač se menda ni oziralo na želje učiteljstva, ne na krajevne in druge razmere, ampak le, je li šola tro- ali četerorazredna.

Ker bode gotovo še dovolj prilike o tem obširneje govoriti, končam za danes s srčno željo, da bi ne bilo vse res, kar smo že čuli o tej zadevi.

R—

Domače stvari.

— (V Ljubljani) bivajoči narodni deželni in bivši državni poslanci zberó se danes zvečer v prvo, da se posvetujejo ob akciji za državnozbornsko volitev na Kranjskem.

— (Državnozbornske volitve na Primorskem) razpisane so od 4. do 9. marca t. l.

— (Na Koroškem) razpisane so državnozbornske volitve od 5. do 10. marca.

— (Z Dunaja) se javlja: Razpust državnega zbora sklenil se je bil v ministerskem svetu že pretekli četrtek, a ta sklep ostal je do nedelje tajen. Odkodno za razpust je bilo buje to, da se

je Tridentski klub ločil od državnozbornske večine in da je pet staročeskkih poslancev prestopilo v mladočeski tabor, vsled česar vlada ni bila več varna, da bi v odločilnih trenutkih imela zanesljivo večino. Zjedinjeni levičarji so z razpustom zelo zadovoljni, ker goje upanje, da bode vlada prisiljena, opirati se na nemško-liberalce. V tem slučaju stopil bi baron Chlumetzky ali pa grof Coronini v ministerstvo. V Pragi pa mislijo, da se je državni zbor razpustil zaradi Mladočehov. Staročehi so preverjeni, da bode mladočeska stranka pri volitvah zopet pridobila več mandatov, a v novem državnem zboru ne bode zaveznikov, s katerimi vkupe bi mogla dobiti večino. Poljski listi bavijo se obširno s tem dogodkom. Večinoma pozivljejo svoje rojake, da nagnejo vse sile in branijo nevarne postojanke v vzhodni Galiciji proti Rusinom in sicer brez ozira na takozvano rusinsko spravo. „Dzienik“ pa je izvedel iz Dunaja, da je bilo zadnje bivanje poljskih odličnjakov na Dunaji v zvezi s tem preobratom. Ministerstvo hotelo si je pri dotičnih konferencah zagotoviti nemško-poljsko parlamentarno večino.

— (Telovadnodruštvo „Sokol“ v Ljubljani) izdalo je ravnokar svoje letno poročilo za društveno dobo od 1. januarja 1890 do 31. decembra 1890. O društvenem delovanju poročali smo že pred par dnevi obširno povodom občnega zbora, zato reč nam iz letnega poročila ni posneti družega, nego to, da je „Sokol“ v preteklem letu imel 20 častnih, 208 tukajšnjih, 19 vnanjih udov, torej vsega vkupe 247 udov. To število je, kakor se je že na občnem zboru poudarjalo, za Ljubljano prenizko, Sokol bi moral v Ljubljani šteti najmanj 400–500 članov. Zato treba resno delati na to, da se število članov pomnoži.

— (Domača umetnost.) Gosp. Grilc razstavil je v gosp. Kollmana prodajalnici na Mestnem trgu jako dobro pogojen portre tukajšnjega pekovskega mojstra in hišnega posestnika g. Ivana Förderla.

— (Čitalnica v Šiški) priredi Vodnikovo besedo s plesom na dan Svečnice, 2. februarja 1891. l. pri Koslerji. Vspored: 1.) A. Nedved: „Vodniku“, moški zbor s čvetospevom. 2.) Prolog, govori gosp. Jan. Javoršek. 3.) P. H. Sattner: „Na planini“, mešan zbor. 4.) Volarič: „Zvezna“, moški zbor. 5.) A. Foerster: „Domovina“, mešan zbor. 6.) „Svoji k svojim!“ Veseloigra v jednem dejanji, spisal dr. Josip Vošnjak. Pri besedi in plesu svira vojaška godba c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Čast. društveniki imajo prost ustop. Gostje plačajo po 50 kr. K obilni udeležbi najuljudneje vabi odbor.

— (Z Dunaja:) 4. februarja priredi tukajšna „Béseda“ v prostorih Ronacherjevega hotela sijajen ples, ki bo gotovo vreden sovrstnik najlepših Dunajskih pustnih zabav. Priprave so v resnici velike in vrše se pod pokroviteljstvom gosp. grofa Harracha. Zbran bode ta večer ves cvet Dunajskih Slovanov in gotovo tudi mnogo družega odličnega občinstva ne bo primankovalo. Znani skladatelj-kapelnik Komrak podal je odboru nove, jako lepe plesne skladbe in baletni učitelj dvorne opere bode osebno vodil mej drugim narodni ples „béseda“ in novo polko-mazur. Slovanskemu dijaštvu je ustopnina primerno znižana.

— (Premembe mej učiteljstvom.) Gosp. nadučitelj Jakob Budna premeščen je v Negovo, g. nadučitelj Jurij Bregant k sv. Benediktu. Učitelji so imenovani gg.: Fran Witzman v Ribnici na Pohorji, Toma Kunstič na Polzeli, Jurij Flis na Bizelskem.

— (Glas iz mej občinstva.) Piše se nam iz mesarskih krogov: Prostor za živinski trg pred mestno klavnico bil je za včerajšnji semenj popolnoma nedostaten. Prignalo se je do 2000 glav živine, a mestni magistrat ni skrbel, da bi se bila odstranila velika množina snega in sejmische ni bilo nič bolje, nego je kakšna s snegom zapadena njiva. Kupci in prodajalci gazili so po snegu, isto tako tudi živina. Reda ni bilo nobenega, prodajalec kmet postavil je živino, kjer mu je bilo bolj prilično in kupovalci živine niti ogledavati neso mogli. Živinski trg donaša lepe dohodke, zato bi se za prodajalce in kupce lahko kaj storilo. Sploh pa dva in dva delavca na živinskem trgu ni dovolj, treba jih je več, da bodo skrbeli, da bode živina privezana k ograji in da bode v redu postavljena.

— (V Veliki Vasi) poleg Brda bili so povodom volitve izvoljeni: županom posestnik Gašper

Gril iz Velike Vasi, posestnika Martin Rovšek v Zgorenjih Ribicah in Janez Lovše v Spodnjih Ribicah odbornikoma.

— (V Opatiji) bilo je včeraj, kakor se nam javlja, lepo pomladansko vreme, da si ni moči lepšega misliti.

— (Dolenjsko pevsko društvo v Novem mestu) izdalo je svoje poročilo in imenik članov za 1890. l. Društvo je tudi v preteklem letu uspešno delovalo, priredilo Vodnikovo slavnost, pomladanski koncert, izlet v Kostanjevico v „Luknjo-Luegg“, pevski večer na Tučkovem vrtu in Prešernov večer. Ženski zbor štel je 29 pevk, moški zbor 34 pevcev, podpornih članov bilo je 72, vnanjih 85, častni član (dr. Ferjančič) 1, torej je bilo vkupe 221 članov. Dohodkov bilo je 428 gld. 21 kr., troškov 397 gld. 84 kr. prebitka 30 gld. 47 kr. V načelnstvu so bili gg: Virant Tone predsednik, Rosina Fran podpredsednik, dr. Kraut Štefan tajnik, Klinc Ignacij blagajnik, Skalé Otmar arhivar, odbornik pa: Bahar Viktor, Burger Anton, Niefergall Viktor, Ropas Lavoslav.

— (V Veržeji pri Ljutomeru) našli so 634 prebivalcev, mej njimi sta samo dva Nemca.

— (V Gradaci), črnomeljskega okraja, sestoji novi občinski zastop iz sledečih mož: Ivan Stipanič, župan, Ivan Murn in Martin Plut, odbornika.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico) imela je letni občni zbor v nedeljo 18. t. m. na Brnci, ter se je vršil prav sijajno in je zbranim kmetom posebno ugajal poučni govor. Tako posnamemo zadnjemu „Miru“.

— (V Dobu) bili so izvoljeni sledeči zemljaki: županom Anton Rojc iz Doba, odbornikoma pa Anton Zupančič iz Hrastovega dola in Janez Kastelic iz Sada.

— (Volkovi na Dolenjskem.) Iz Dvora na Dolenjskem se nam piše, da so na cesti blizu Soteske volkovi srno ujeli in raztrgali.

— (Na Dovjem) na Gorenjskem vršila se je dne 4. t. m. volitev v občinski zastop. Županom je izvoljen posestnik Jakob Janša, odbornikoma pa Oroslov Pezdinik in Ivan Zima, vsi na Dovjem.

— (Parna uzpinjača v Zagrebu.) Od 1. do 15. t. m. vozilo se je po tej žični železnici 28 100 oseb iz dolnjega v gornje mesto in nazaj.

— (Redek tič.) Pri gradu Hrastovcu blizu Celovca ustrelili so pojočega labuda (Singschwan), ki je na Koroškem jako redki tič.

— (Panika v Tržaškem velikem gledališču) je nastala pri jedni zadnjih predstav opere „Guglielmo Tell“. Začela je goreti obleka necega služabnika, ki je utaknil v žep slabo ugašeno smodko ter odložil suknjo v neki sobi. Nekatere gospe omedlele so od strahu. Druga nesreča se ni pripetila, ker so ogenj takoj zapazili in udušili.

— (Volkovi v Slavoniji.) Kakor javlja „Obzor“, prikazujejo se vsled hude zime tudi v okolici Oseka volkovi kar v tolpah od 20 do 25. Tako se je poslednje dni klatila komaj četrt ure od Oseka tolpa kacic 25 volkov, ki so grozno tuleč se preganjali po okolici. Brez orožja se nikdo ni več upal hoditi po okolici oseški. Namerava se prirediti velik lov na neprijetne goste, če se vsled nastalega toplejšega vremena ne bodo sami umaknili in jo popihali tja, od koder so prišli.

— (Ples „Tržaškega Sokola“) ki je bil v nedeljo v redutnih dvoranah gledališča „Politeama Rossetti“, je bil obiskan prav dobro, ter se vršil sijajno. Plesalcev in plesalk bilo je veliko, in se je prav živahno plesalo do ranega jutra.

— („Slavjanska Čitaonica“ u Pulji) vabi na sijajni ples, ki bode dne 31. t. m. v prostorih „Politeama Ciscutti“. Pri plesu svira mornarična godba.

— (Prešič pojedel otroka.) O grozni nesreči poročá se iz Samobora. Neka udova iz Stare gore napotila se je po opravih od doma, ter pustila 4 mesece staro dete na postelji v sobi, kjer sta bila tudi dva dečaka, stareji 10 let, mlaji 7 let star. Ko se je vrnila, našla je dete na hodniku, poleg njega pa prešiča. Dete je bilo vse ogrizeno, prešič odjedel mu je obe roki s pestmi, jedno nožico do kolena in od druge stopalo do pete, potem levo uho in nekoliko tudi vrat. Dete umrlo je kmalo potem v groznih mukah. Nesreča se je dogodila, ker sta dečaka odšla ter pustila dete samo v sobi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 26. januarja. Za gotovo se čuje, da se spomladi začne zgradba železnice iz Vladivostoka v Halarovko.

Bordeaux 26. januarja. Preteklo noč stekli so se v ladjenicah francoski in nemški mornarji in drug drugzaga obdelovali z noži. Dva nemška mornarja, izmed katerih eden teško ranjen, prinesli so v bolnico. Jednega francoskega mornarja so zaprli.

Dunaj 27. januarja. „Fremdenblatt“ izjavlja: Za vodstvo države ni poklicana večina, ki se je slučajno sešla, ampak večina, ki se z avstrijskimi državnimi potrebami identifikuje, pri kateri so politiki raznih strank. Nemci s Češkega so lojalno podpirali vladno v boji za spravo, nemški liberalci na Dolenjem Avstrijskem pa v boji za Veliki Dunaj. To je častno spravevalo Nemcev domoljubja in pridobilo jim je splošno pozornost. Vladna izjava gladi jim pota. Nemcev voditelji imajo zdaj veliko odgovornost.

Dunaj 27. januarja. Povodom nemškega cesarja rojstvenega dne je zvečer pri cesarji obed, h kateremu so povabljeni princ Reuss in člani nemškega veleposlaništva. Opoludne istim povodom pri Reussu zajutrek, pri katerem svira avstrijska vojaška godba.

Praga 27. januarja. (Deželni zbor.) Ker so se odrekli Zeithammer, Braf in grof Schönbarn bila sta kot nemška deželna odbornika izvoljena Schlesinger in Lippert, kot nemška namestnika Werunsky in Kiemann.

Razne vesti.

* (Kardinal Simor.) Poslednja oporoka pokojnega kardinala določa, da se privarovani denar, ki je v blagajnicah, ko se izplačajo nekateri legatari, pošlje Svetemu stolu, vrhovnemu varuhu katoliških koristij.

* (Nemški cesar) nekda ljubi močna mesna jedila. Pri jedi se pa rad zabava, zato pa k pojednam vabi mlajše može.

* (Polom Szezedeske hranilnice.) Polžunsko trgovsko sodišče je po dveletni pravdi izreklo sodbo v zadevi Szezedeske hranilnice, katera je bila napovedala konkurz z izgubo četrtilijona goldinarjev. V razsodbi se pravi, da se je v knjige vedoma napačno zapisavalo in da se je predlagala napačna bilanca, da se je v glavnih knjigah izbrisavalo in popravljalo in da manka nekaj uložnih knjižic. Razsodba naglašja, da je predsednik hranilnice vedel, da so se glavne knjige skurile, pa je molčal. Predsednik župnik Palaček in štirje drugi člani ravnateljskega sveta so obsojeni v globo 50 do 500 gld., oziroma 5 do 50 dni zapora.

* (Prednost oženjencev.) Tudi poslednje popisovanje v Nemčiji je pokazalo, da oženjenci dalje živijo, nego samci. Oženjenec sme pričakovati, da učaka 60. leto, dočim se samec mora zadovoljiti s 45 leti. Četrtnina oženjencev učaka 70. leto, dočim to starost učaka le dvajsetina neoženjencev.

* (Svate napali.) Kurdski roparji so v vasi Varten blizu Muša napali armenske svate, hoteč jim odvzeti nevesto. Začel se je hud boj. Več je bilo ranjenih, roparski glavar pa ubit. Ostali roparji so pa šli tožit k oblastvu Armence, da so njih vodjo ubili. Turški vojaki so drug dan obstopili vas Varten in odveli v zapor 80 Armencev, 62 so jih pozneje izpustili, 18 pa obsodili k prisilnemu delu.

* (Uljudnost tudi ni povsod umestna.) Pri sodišči v Poznanju je neki mož zaklical: „Na zdravje!“, ko je kihnil sodec; ali sodišče ga je zaradi tega obsodilo v triurni zapor, ker se je pred sodiščem nespošobno obnašal.

* (14letni morilec.) V Valkany-ji na Ogerskem se je 14letni Josip Seles sprl s 14letno Rozo Sivek in prijel nož ležeč na mizi in jo zaklal.

* (Sneg.) Po severni in južni Bolgariji palo je mnogo snega. Železnični promet je zaradi snega pretrgan.

* (Dama s kovčkom.) V Bridgeportu je na kolodvoru spodrsnilo neki dami, zraven stoječ gospod hitro priskočil, da jej pobere kovček, ki je pal dami na tla. Ko je hotel kovček izročiti, izpozna, da je njegov in pokazalo se je, da ga je dama iz ekspedicije ukrala.

* (Automatičen pozdrav.) Nova velika iznajdba se poroča iz Amerike. Ugajala bode onim, ki se ne marajo priklanjati in odkrivati. Izumili so namreč tak klobuk, da bode le dotičniku treba, ki bode koga srečal, pocukati za na strani visečo vrstico, pa se bodo na klobuku odprla mala vratica in pokazal se bode mali gentleman, ki se bode kaj lepo priklonil.

* (Preveč blagoslova.) Dan pred Svetimi tremi kralji je žena uradnega sluga hranilnice v Brodu trojčke porodila. Dali so jim imena: Gašpar, Melhijor in Baltazar.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 24. januarja.

V Linci: 28, 7, 52, 20, 37.
V Trstu: 10, 72, 36, 28, 81.

Tujci:

26. januarja.

Pri **Maličt:** Pfeifenberger, Ehrlich, Ohme, Krajnik, Abeles, Kellermann, Gaspari, Schrecker, Polital, Smeipitel, Oresnik, Robitschek, Schöfel z Dunaja. — Uhles s soprogo iz Benetk. — Kuk iz Rudolfovega. — Urbančič iz Polhogradca. — Mikula iz Medvoda. — Spitz iz Prage. — Morac iz Reke. — Widra iz Trbovelj. — Jäger s Krškega. Cavazzani iz Trsta.

Pri **Slonu:** Herz, Löwenfeld, Rafael, Adler z Dunaja. — Kundč iz Voloske. — Culleman iz Trsta. — Mahorič iz Sežane. — Čuček iz Knežaka.

Pri **južnem kolodvoru:** Jäger iz Krškega. — Entz, Klutz z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

25. januarja: Helena Jama, gostija, 74 let, Mestni trg št. 10, za oslabljenjem. — Ferdinand Schleichter, zasobnica, 69 let, Poljske ulice št. 14, za plućnim edemom. — Jožef Marolt, delavec, 39 let, je bil kot utopljenec iz Ljubljane vzdignjen.

26. januarja: Franc Bednarik, klepar, 71 let, Krakovski nasip št. 10, za zastrupljenjem krvi z urinom. — Ivan Pečnik, delavec, sin, Dunajska cesta št. 18, za srčno napako.

V deželni bolnici:

24. januarja: Anton Pance, delavec, 32 let, za emphysemom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. jan.	7. jutraj.	742.9 mm.	-12.6° C	brevz.	megla	
	2. popol.	742.2 mm.	-5.8° C	brevz.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	743.1 mm.	-9.2° C	brevz.	jašno	

Srednja temperatura -9.2°, za -7.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 27. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 91.45	—	gld. 91.65
Srebrna renta	91.50	—	91.70
Zlata renta	108.75	—	108.95
5% marena renta	102.65	—	102.20
Akcije narodne banke	997	—	1000
Kreditne akcije	307.75	—	308.50
London	14.25	—	14
Srebro	—	—	—
Napol.	9.06	—	9.05 1/2
C. kr. cekini	5.41	—	5.40
Nemške marke	56.15	—	56.05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	179	50
Ogerska zlata renta 4%	—	104	05
Ogerska papirna renta 5%	—	100	70
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	113	50
Kreditne srečke	100 gld.	182	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	167	60
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	218	—

Josip Proseno, generalni zastopnik zavarovalnice „Unio catholica“, nedoletni otroci njegovi **Marijana, Emilija in Faneta**, njegova mati in sestre javljajo, potrti od britke žalosti, vsem sorodnikom in znancem pretresujočo vest, da je presrečno ljubljena soproga, oziroma mati, hči in sestra, gospa

KAROLINA PROSENC roj. WENZOWSKY

dne 26. januarja ob 8. uri zvečer, prejemši tolažila svete vere, po kratki pa hudi bolezni v Gospodu zaspa.

Pogreb prezgodaj umrle bode v sredo dne 28. januarja ob 4 1/2. uri popoldne iz hiše št. 52 v Slonovih ulicah, kjer je umrla, na pokopališče k sv. Krištofu.

Draga pokojnica priporoča se pobožnemu spominu.

Svete zadušne maše brale se bodo v župni cerkvi Marije Oznanjenja. (53)

V Ljubljani, dne 26. januarja 1891.

Glasovir

v prav dobrem stanju, pripraven za učenje,
proda po nizki ceni (50-2)
A. Rumpel, Emonska cesta št. 6.

Resna ženitna ponudba!

Katera deklica v starosti od 18 do 22 let bi hotela postati zvesta tovaršica mlademu inteligentnemu možu? — Dotičnik posestuje dobro obrestovano podjetje in kapital v vrednosti nad 25.000 gld. Dosedanje življenje mu je neomadeževano ter je priključljivo vnanjosti. — Zeli pa si izobražene deklice, lepe unanosti ter čednostnega življenja, ki bi imela veselje do gospodinjstva in trgovine. Zeli se primerno premoženje, vendar isto ni glavni pogoj. — Prosi se dotična pisma s priloženo fotografijo poslati upravnistvu tega lista z besedami: „Vernost, poštenje, pnižnost!“ Zagotavlja se stroga tajnost! (45-3)

Išče se gozdar.

Neoženjen in krepak gozdar, ki dobro zna pečati se z gozdno kulturo, se vsprejme. — Znanje nemškega in slovenskega jezika se zahteva.

Ponudbe v nemškem jeziku naj se pošljejo pod naslovom: **Gutsverwaltung Weixelstein (Unterkrain), Station Steinbrück, Südbahu.** (52-1)

Več trgovskih pomočnikov

vsprejme se takoj ali pozneje kot tajni ali javni družniki, z osebnim ali brez osebnega ustopa. **Glavnice od 200 do več tisoč goldinarjev.** Dovoli se zemljeknjižna varščina.

Natančne ponudbe pošiljajo naj se nujoo pod šifro „Naprje!“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (51-1)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani cenl.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovška sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klošterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški vâlpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja roličnega agitatorja.
- 7. zvezek:** I. Lepa Vida. Roman. — II. Ivan Erazem Tatenbah. Izviren historičen roman iz sedemnajstega veka slovenske zgodovine.
- 8. zvezek:** I. Cvet in sad. Izviren roman. — II. Bela ruta, bel denar. Povest.
- 9. zvezek:** I. Doktor Zober. Izviren roman. — II. Mej dvema stoloma. Izviren roman.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (37-55)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,

Gospodske ulice 12.

Gospodske ulice 12.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.